

175

Besluit van 18 maart 1993, houdende regels inzake de verstrekking van een uitkering ten behoeve van Europese programma's voor Twente (Besluit uitkering Europese programma's Twente 1993)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 11 november 1992, nr. WJA/JZ 92061271;

Gelet op artikel 2 van de Kaderwet specifieke uitkeringen EZ;

De Raad van State gehoord (advies van 23 februari 1993, nr. W10.92.0549);

Gezien het nader rapport van de voornoemde staatssecretaris van 9 maart 1993 nr. WJA/JZ 93015 914;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Onze Minister verstrekt in 1993 op aanvraag een uitkering aan de provincie Overijssel als bijdrage in de kosten van activiteiten als bedoeld in artikel 7.

Artikel 2

De uitkering is een door Onze Minister vast te stellen bedrag.

Artikel 3

De aanvraag wordt schriftelijk ingediend bij Onze Minister.

Artikel 4

Onze Minister kan afwijzend beslissen op de aanvraag, indien gegronde vrees bestaat dat de provincie zal handelen in strijd met in gevolge dit besluit geldende verplichtingen.

Artikel 5

Een beschikking op de aanvraag, inhoudende een toezegging van een uitkering, bevat een vermelding van:

- a. het maximale bedrag van de uitkering;

b. het tijdstip en de wijze waarop het verzoek om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering moet worden ingediend.

Artikel 6

1. Aan de toezegging van een uitkering zijn de in de artikelen 7, 8 en 9 opgenomen verplichtingen verbonden.

2. Onze Minister kan aan de toezegging van een uitkering voorschriften verbinden.

Artikel 7

1. De provincie gebruikt de uitkering voor het op voor 1 januari 1994 ingediende aanvragen verstrekken van financiële middelen aan degenen die in Twente een project uitvoeren, dat past in een door de Commissie van de Europese Gemeenschappen goedgekeurd operationeel programma als bedoeld in artikel 5 van de verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 24 juni 1988 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling en met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten (PbEG L 185), niet zijnde een operationeel programma als bedoeld in de mededeling C(90) 1562/3 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan de Lid-Staten in het kader van een initiatief van de Gemeenschap betreffende grensgebieden (Interreg) (PbEG C 215).

2. Financiële middelen als bedoeld in het eerste lid worden slechts verstrekt aan:

- a. een gemeente,
- b. een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen, of
- c. een privaatrechtelijke rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid.

3. De provincie neemt bij het verstrekken van financiële middelen de ingevolge de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen voor de staat geldende verplichtingen in acht.

4. De provincie kan de uitkering ook gebruiken ten behoeve van door haarzelf uit te voeren projecten als bedoeld in het eerste lid, mits Onze Minister hiervoor voorafgaand schriftelijk toestemming heeft gegeven.

Artikel 8

De provincie dient een aanvraag om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering in overeenkomstig hetgeen daaromtrent in de beschikking, bedoeld in artikel 5, is vermeld.

Artikel 9

1. De provincie voert een administratie die zodanig is ingericht, dat daaruit te allen tijde op eenvoudige en duidelijke wijze alle door de provincie aangegane verplichtingen en de door haar verrichte betalingen kunnen worden afgelezen.

2. De provincie voldoet aan hetgeen door door Onze Minister aangegeven personen wordt verzocht, voor zover dat noodzakelijk is voor een goede uitvoering van dit besluit, omtrent:

- a. het verlenen van toegang tot door haar gebruikte plaatsen,
- b. het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden,
- c. het maken van kopieën van de onder b bedoelde gegevens en bescheiden en

d. het verlenen van medewerking aan het verstrekken van gegevens door derden.

Artikel 10

1. Op een uitkering ter zake waarvan een beschikking als bedoeld in artikel 5 geldt, kan op aanvraag van de provincie eenmaal per kalenderjaar door Onze Minister een voorschot worden verstrekt.

2. Het voorschot bedraagt een gedeelte van het in artikel 5, eerste lid, onder a, bedoelde bedrag, ter grootte van:

a. 10 procent in het jaar waarin de toezegging is gedaan;

b. 20 procent in elk van de twee op het onder a bedoelde kalenderjaar volgende kalenderjaren;

c. 25 procent in elk van de twee op het laatste onder b bedoelde kalenderjaar volgende kalenderjaren, met dien verstande dat in 1997 geen of een kleiner voorschot kan worden verstrekt, voorzover dat noodzakelijk is om te voorkomen dat aan de provincie een groter bedrag aan voorschotten wordt verstrekt dan het bedrag van de in totaal door de provincie gemaakte kosten.

Artikel 11

1. Indien de provincie niet op het in artikel 5, onder b, bedoelde tijdstip een aanvraag om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering heeft ingediend, stelt Onze Minister haar in de gelegenheid binnen een door Onze Minister te stellen termijn alsnog een zodanige aanvraag in te dienen.

2. Indien na afloop van deze termijn geen aanvraag is ingediend, stelt Onze Minister het definitieve bedrag van de uitkering ambtshalve vast.

Artikel 12

Onze Minister geeft een beschikking tot vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag dan wel nadat de in artikel 11 bedoelde termijn is verstreken. Indien de beschikking niet binnen dertien weken kan worden gegeven, stelt Onze Minister de provincie daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarop de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

Artikel 13

1. Onze Minister stelt het definitieve bedrag van de uitkering vast overeenkomstig de beschikking, bedoeld in artikel 5.

2. Het definitieve bedrag van de uitkering kan op nihil dan wel op een lager bedrag dan het toegezegde bedrag worden gesteld:

a. voor zover de provincie geen kosten heeft gemaakt of betaald voor activiteiten als bedoeld in artikel 7;

b. indien de provincie niet heeft voldaan aan de verplichtingen welke ingevolge dit besluit voor haar gelden;

c. indien de beschikking, bedoeld in artikel 5, ten gevolge van aan de provincie te wijten onjuistheid of onvolledigheid van verstrekte gegevens anders luidt dan het geval zou zijn geweest, indien deze gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

Artikel 14

Onze Minister kan een beschikking, inhoudende de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering, intrekken, indien de beschikking ten

gevolge van aan de provincie te wijten onjuistheid of onvolledigheid van verstrekte gegevens anders luidt dan het geval zou zijn geweest, indien de gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

Artikel 15

Indien toepassing is gegeven aan de artikelen 13 of 14, zijn ter beschikking gestelde uitkeringen terstond opeisbaar voor zover zij het bedrag waarop de provincie alsdan recht heeft te boven gaan.

Artikel 16

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 april 1993 en vervalt met ingang van 1 januari 2004.

Artikel 17

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit uitkeringen Europese programma's Twente 1993.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij horende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 18 maart 1993

Beatrix

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy

Uitgegeven de *dertigste* maart 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Economische Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij terinzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 april 1993, nr. 70

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Het onderhavige besluit strekt tot decentralisatie van de uitvoering van de Europese programma's voor Twente. Daarbij gaat het om de zogenoemde co-financiering van projecten die vanwege de Europese Gemeenschappen worden ondersteund.

De verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 24 juni 1988 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling en met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten (PbEG L 185) bepaalt, dat bijstandsverlening door de Gemeenschap voornamelijk plaatsvindt in de vorm van operationele programma's. Deze operationele programma's worden door de Lid-Staten opgesteld en behoeven de goedkeuring van de Europese Commissie. Zij zijn gebaseerd op «partnerschap», nauw overleg tussen de Commissie, de betrokken Lid-Staat en de door de Lid-Staat aangevoerde nationale, regionale, lokale of andere bevoegde autoriteiten, en gaan uit van co-financiering door de betrokken partners. Voor Twente is een door de Commissie goedgekeurd operationeel programma voor industriële herstructureringsgebieden («doelstelling 2») van kracht, alsook een technologieprogramma als bedoeld in de mededeling van de Commissie van 4 augustus 1990 («Stride»; PbEG C 196). Voorts geldt in Twente een programma voor grensgebieden als bedoeld in de mededeling van de Commissie van 30 augustus 1990 («Interreg»; PbEG C 215). Dit is evenwel in artikel 7 uitgezonderd. Met betrekking tot de co-financiering van projecten in dat kader zijn regels gesteld in het Besluit uitkeringen co-financiering Interreg.

In de nieuwe opzet zullen de gelden verstrekt worden door de provincie Overijssel. De provincie zal daartoe in staat gesteld worden door een vergoeding vanwege de Minister van Economische Zaken. In het onderhavige besluit worden daaromtrent regels gesteld. Omdat het hier gaat om een specifieke uitkering als bedoeld in artikel 144b van de Provinciewet zijn deze regels gebaseerd op de Kaderwet specifieke uitkeringen EZ. Deze bekostigingswijze moet in dit geval bijzonder aangevoerd worden geacht, omdat, nu het gaat om een uitkering aan slechts één provincie, deze als geografisch wel zeer ongelijkmatig gespreid moet worden aangemerkt.

Over het onderhavige besluit is overleg gevoerd met de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën en met de provincie Overijssel. Deze konden met het ontwerp-besluit instemmen.

De zakelijke inhoud van het voorgenomen besluit is bij brieven van 20 januari 1992 medegedeeld aan de beide Kamers van de Staten-Generaal.

Tegen beschikkingen ter uitvoering van dit besluit staat op grond van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen beroep open bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State.

Artikelen

Artikel 2

De aard van het onderhavige besluit verzet zich ertegen de hoogte van het bedrag, dat aan de provincie zal worden toegezegd, in het besluit te noemen. Immers, dit bedrag is afhankelijk van de besluitvorming over de rijksbegroting voor 1993 en van hetgeen beschikbaar komt uit oorspronkelijk voor 1992 bestemde financiële middelen.

Artikel 5 voorziet in het aan de provincie toezeggen van een maximumbedrag. De vaststelling van het definitieve bedrag zal pas geruime tijd later plaatsvinden. Daarbij zal het toegezegde maximumbedrag niet worden overschreden. Voorts wordt uiteraard een lager bedrag vastgesteld, indien de provincie voor een lager bedrag financiële middelen voor projecten heeft verstrekt.

Omtrent de wijze van vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering, de bescheiden die daartoe moeten worden ingediend en het tijdstip waarop dat moet geschieden, zullen in de toezeggingsbeschikking voorschriften worden gegeven. Dat tijdstip kan thans nog niet worden vastgesteld. Het zal mede afhankelijk zijn van de voorschriften die de provincie Overijssel bij haar subsidietoezeggingen zal hanteren met betrekking tot de termijn waarbinnen een project moet zijn uitgevoerd. Voorts zal het tijdstip ook afhankelijk zijn van de termijn die de provincie redelijkerwijs moet worden gelaten om verantwoording af te leggen over de besteding van de uitkeringen. Het ligt in de bedoeling het tijdstip van indiening van het verzoek om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering zodanig te bepalen, dat de provincie het overgrote deel van de door haar toegezegde subsidies definitief heeft betaald en derhalve op basis daarvan een verantwoording kan opstellen. Voor een ondergeschikt deel zal volstaan kunnen worden met een opgave van de in dit kader aangegane verplichtingen. In die gevallen zal het gaan om langer lopende projecten. Aldus wordt voorkomen dat de definitieve vaststelling van de onderhavige uitkering pas vele jaren na afloop van de betrokken beleidsperiode kan plaatsvinden.

In het eerste lid van artikel 6 is bepaald, dat de in de artikelen 7, 8 en 9 opgenomen verplichtingen verbonden zijn aan de toezegging. Dat impliceert, dat zij gelden zolang de toezegging geldt, dus tot de beslissing omtrent de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering.

Artikel 7

Het bepaalde in dit artikel vormt, tezamen met artikel 1, de kern van het onderhavige besluit. Daarbij gaat het om de besteding van de aan de provincie verstrekte gelden. Een bij de provincie aangemeld project dient te voldoen aan de in een operationeel programma opgenomen criteria.

Passen in een operationeel programma houdt ook in, dat het project moet worden uitgevoerd in het gebied, waarvoor het programma geldt. Dit kan per programma verschillen. Het zgn. «doelstelling 2»-gebied bestaat uit de gemeenten Almelo, Ambt Delden, Borne, Diepenheim, Enschede, Goor, Haaksbergen, Den Ham, Hengelo, Losser, Markelo, Stad Delden, Tubbergen, Vriezenveen, Weerselo en Wierden. Dit gebied geldt ook voor het «Stride»-programma.

In het tweede lid is bepaald, dat financiële middelen slechts worden verstrekt aan rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid. Omdat de organisatie van rechtspersonen met beperkte rechtsbevoegdheid weinig doorzichtig is – de informele vereniging bij voorbeeld heeft bestuur noch statuten te hebben – ligt het minder voor de hand dergelijke rechtspersonen voor de verstrekking van financiële middelen in aanmerking te laten komen.

In het derde lid wordt in het bijzonder bedoeld op de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag. Die impliceren dat, indien bij de verstrekking van financiële middelen sprake is van een steunmaatregel als bedoeld in artikel 92, het voornemen daartoe aan de Commissie moet worden gemeld.

Artikelen 8 en 9

De in deze artikelen opgenomen verplichtingen zijn noodzakelijk om tot een tijdige en deugdelijke vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering te kunnen komen.

De in artikel 9 opgenomen verplichtingen zijn nodig om bij de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering te kunnen beschikken over alle van belang zijnde gegevens en door de provincie verstrekte gegevens zo nodig te kunnen verifiëren.

Artikel 10

Dit artikel voorziet in de behoefte aan voorschotten op de uitkering. In 1997 is de omvang van het voorschot afhankelijk van de mate waarin door de provincie Overijssel verplichtingen zijn aangegaan. In totaal zal echter aan voorschotten niet meer worden verstrekt dan het totaal van de door de provincie gemaakte kosten.

Artikel 11

Dit artikel beoogt te verzekeren dat een toezegging altijd afgerond wordt met een vaststelling van een definitief bedrag van de uitkering, daaronder mede begrepen een vaststelling op nihil.

Artikel 16

In verband met het bepaalde in artikel 3, eerste lid, onder c, van de Kaderwet specifieke uitkeringen EZ is voorzien in tijdelijkheid van het onderhavige besluit. Daarbij is de vervaldatum bepaald op zes jaar na het einde van het laatste jaar, waarin voorschotten worden verstrekt. Dit houdt verband met de artikelen 14 en 15. De aard van artikel 14 brengt met zich mee, dat de mogelijkheid om het toe te passen geruime tijd na de vaststellingsbeschikking moet blijven bestaan.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy